

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Sjette Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 236. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030263374480/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Alleene rød og hvid, kand hand sig ej forklæde.
 Thi maa den Hyckler' og med ham i Orden træde:
 Alt hves hand for sig seer, derefter hand sig skaber,
 Nu grøn, nu blå, nu soort for Herre-gunst sig aber.
 Den skønne Farve hvid, Oprigtighed betyder,
 Og rød, Blufærdighed; den Øjenskalk ej nyder.

III.
 De hæsselige
 Ormes Be-
 skrivelse.

Hjelp Gud! Hvad skrecks jeg, mit Blood sig slet forandler,
 En iis-kold Redsel-frost mit Legem gennem vandrer:

Mit Haar til Bjerger staaer, og alle Lemmer ryste,
 Ej Been mig bæere kund', ej Aand' er udi Bryste,
 Thi det min' Øjne seer, forkrænker min Natuure,
 Ah, ah! her møder mig den vrede Død-figure!
 Hvor er dog vel en Mand der uden fryct den svaare
 Sig skulde see omringd, som jeg med Lefnits fare,
 Af grueligste Diur, der sammensoorn' og ere
 At striid imod alt hvad paa Jordens Krods kand være?

Apollo blef forfærd, self *Hercles* skulde svigte:

Dog hin berømmer sig, hand ej for *Pithon* (a) vigte:
 Og denne Løven (b) stærk, foruden fryct og fare,
 Samt ej Vild-bassen vreed, meer acted end en Hare.

[244] Sig mig, med hvad stor Mact ja List end vel gesvinde,
 Skuld' een af disse tu den *Crocodil* (c) ofrvinde,

Som svemmende for-giør og kand i Lob bemande

De Fiske dybt i Flood og Mennisker paa Lande?

Hand kand indtage heel med Struben ofuer-viide

En Hæst, hand kand en Koo med Klør snart sønder-sliide:

Hvis Krop hand kommer nær med sin forheftig Aande,

Inddrager hand saa læt og griber saa med Haande.

End hvad den *Crocodil*, self eene torde fecte

Med heele Romer-hær af Rytter og af Knæcte?

Carthago kund' ej self moodstaac den mact og meene,

Som *Regulus* hær brugt mood dette Diur alleene, (d)

Før hand det mæctig blef, dets Huud til Rom ophængde,

Til Pract triumphlig viis i en u-troulig Længde;

(a) *Tu Liv.*
epi. lib. XVIII.

(b) En ofver-
 mande Mand-
 vollen Slange
 af *Junone* ned-
 skirket *Pol.*
Virg. lib. 11.
Cap. 13. Ovid.
Metamorph.
lib. 1. de Py-
thons.

(c) *Natal. Cam.*
Mythol. lib.
VII. Cap. 1.
(c) Crocodileo.